

Μπορεί και να το δει κανείς σαν ένα σχόλιο πάνω στο ερώτημα επανάσταση-κατάργηση της οικονομικής εκμετάλλευσης- ελευθερία

Σηκώσανε λοιπόν τις τρύπιες τους σημαίες
και έτσι όπως έμπασε ένα κρύο ξαφνικά
οι θεωρίες πούντιασαν και πάθαν πνευμονία
και αρρωστήσανε βαριά πολύ βαριά

και φεύγει ο αιώνας τώρα τσακισμένος
παραμιλάει γέρος και τρελός
κι οι νοσοκόμες τον δουλεύουν όλη μέρα
κι όταν νυχτώνει σβήνουνε στο θάλαμο το φως

Σκορπίσαν ξαφνικά στους πέντε ανέμους
με κείνα εκεί τα γκρίζα λυπημένα τους παλτά
με κείνα τα πολύχρωμα απλοϊκά ονειρά τους
το τι το πως και το γιατί αυτοί το ξέρουν πιο καλά

Και μοιάζουνε σαν πλάσματα μιας άγνωστης διάστασης
οι ματωμένοι ποιητές και οι φωτεινές τους χίμαιρες
Και οι αιτίες οι τρυφερές μιας άγριας επανάστασης
που δεν κατάλαβε ποτέ τον εαυτό της
Μιας άγριας επανάστασης που θα ξανασυμβεί
που θα ξανασυμβεί με χίλιους τρόπους
όσο θα υπάρχουν οι αιτίες οι παλιές
εκείνες που ανάψανε του Οκτώβρη τις φωτιές

Κύριε Κάρολε μην τους παρεξηγείς
αν δεν κατάλαβαν ποτέ
τι πήγαινε να πει η λέξη υπεραξία
δεν φταις εσύ δε φταίν αυτοί δε φταίει η θεωρία
ήτανε γράμματα ψιλά μπροστά στη λέξη ελευθερία

Τρύπιες σημαίες - 2000-Πάνος Κατσιμίχας & Χάρης Κατσιμίχας

Στίχοι: Πάνος Κατσιμίχας & Χάρης Κατσιμίχας

Μουσική: Πάνος Κατσιμίχας & Χάρης Κατσιμίχας